

**15 ŞUBAT 2008 TARİHİNDE YÜRÜRLÜĞE GİREN
AYAKTA TEŞHİS ve TEDAVİ YAPILAN SAĞLIK KURULUŞLARI
HAKKINDAKİ YÖNETMELİK
DAVASI NİHAYET BİTTİ**

Hatırlanacağı gibi Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelik, 15 Şubat tarihinde bütünüyle/baştan ayağa değiştirilmişti.

DAVA AÇILAN MADDELER

Yönetmeliğin

1- 4. maddesinin,

- sağlık kuruluşu türleri arasında muayenehanelere yer verilmemesinin, yönetmelik içeriği ile uyumsuz ve eksik düzenleme olması,
- hasta tanı ve tedavisinde asli unsur olan “hekim” ve “muayenehane”ye doğrudan veya “sağlık kuruluşu” tanımı içinde dolaylı yer verilmemesinin, 1219 sayılı Kanun’a da aykırı olması nedenleriyle,

2- 5. maddesini, özel dal merkezleri ve teşhis merkezlerine yer verilmemesi nedeniyle,

3- 6. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendinin,

- tıp merkezlerinde bulunması gereken asgari 4 uzman hekimin uzmanlık dallarının belirlenmemesi ve dış hekimliği hizmetlerinden vazgeçilmesinin hizmet gereklerine ve kamu yararına aykırı olması,
- sekiz saat süre ile ayakta tanı ve tedavi hizmeti verecek olan ve üstelik toplumda sık görülen hastalıklara göre zorunlu uzmanları çalıştırma koşulu da getirilmeyen bir sağlık kuruluşunda en az dört uzman tabibin tam zamanlı çalışma zorunluluğunun hizmet gereklerine uygun ve makul bir düzenleme olmaması nedenleriyle,

4- 7. maddesinin 2. fıkrasının, muayenehanelerde cerrahi ve girişimsel tıbbi işlemlerin yasaklanmasının 1219 sayılı Kanuna aykırı olması ve idareye sınırsız takdir yetkisi tanınması nedeniyle,

5- 8. maddesinin 2.fıkrasının,

- polikliniklerin sadece o poliklinik bünyesinde meslek icra etmek şartıyla açılacak olmasının hekimlerin tedavi etme hakları ve çalışma özgürlüğüne sınırlama getirecek olması,
- yanı sıra hasta haklarını yok sayması,
- tabipler ile mesul müdürlerden farklı olarak, poliklinik ortakları aleyhine düzenlemeler getirmesi nedenleriyle,

6- 9.maddesinin,

- öngörülen “planlama”ya ilişkin hiçbir yöntem ve itiraz hakkı düzenlenmemesi,
- idareye sınırsız takdir hakkı vermesi,
- kazanılmış hakları yok sayan niteliği ile hekimleri maddi zarara sokacak olması nedenleriyle,

7- 10. maddesinin, hastane polikliniklerini, tıp ve dal merkezlerine karşı haksız bir şekilde koruması ve tıp merkezi açılmasını imkansız kılan bu düzenlemelerin eşitlik ilkesine de aykırı olması nedeniyle,

8- 17. maddesinin,

- ilk cümle ile hekimlerin çalışma hakkına ve tedavi etme yetkilerine sınırlama getirilmesi ve noksan düzenleme nedeniyle,
- 2. fıkrası ile hekimlerin en fazla iki özel sağlık kurum veya kuruluşunda çalışabileceğine ilişkin düzenleme ile 6023 sayılı Türk Tabipleri Birliği Kanunu uyarınca ilgili tabip odasından çalışma onayı alınması gerekliliğine yer verilmemesine nedenleriyle,

9- 18. maddenin, hekimlerin mesleklerini serbest olarak icra etmeleri için öngörülen tabip odasına kayıt olma ve ikinci görevde onay alma yükümlülüğünün, çalışma belgesi verilmesine ilişkin Yönetmeliğin 18. maddesinin 1. fıkrası ve ruhsat başvuruları için gerekli belgeleri düzenleyen Ek-1/a'nın 1. bölümünün 11. maddesi ile 2. bölümünün 11 ve 12. maddelerinde aranmamasının, alana ilişkin emredici düzenlemelerin uygulanma yeteneğini ortadan kaldırması ve kamusal hizmetin bütünselliğini olanaksız kılması nedenleriyle,

10- 23. maddesinin,

- 1. fıkrasının, tıp merkezinde gerçekleştirilecek cerrahi müdahale vakasının ve bu vakaya uygulanacak yöntemin seçiminde gerekli tıbbi bakım süresinin yirmi dört saatte tamamlanabilir olması şartının getirilmesi,
- 5. fıkrasının, tıp merkezinde tedavi edilen hastada komplikasyon gelişmesi durumunda özel ya da bir kamu hastanesine hasta naklinin sağlanması ve ortaya çıkan tedavi giderlerinin merkez tarafından karşılanmasını düzenlemesi,
- bu düzenleme doğrultusunda, 1/a numaralı ekin ruhsat başvurusu için tıp Merkezinin koordineli çalışacağı hastaneyle yapılmış sözleşme şartını öngören 1. bölümünün 9. maddesinin hukuka aykırı olması nedeniyle,

11- 25. maddesinin,

- 1. fıkrasının, tebliğde belirtilen laboratuvar ve radyoloji tetkiklerinin ruhsat alınmaksızın yapılabilmesini öngörmesi,
- 2. fıkrasının laboratuvar ve radyoloji ünitelerinin uzman hekim adına değil de

işleten adına ruhsatlanabileceğini düzenlemesi,

• 3. fıkrasının laboratuvar hizmetlerinin satın alınmasını düzenlemesinin hukuka aykırılığı nedenleriyle,
12- 31. maddesinin 1.fıkrasının (j) bendinin 1219 sayılı Kanunu ve hekimin mesleğini icra/ tıp mesleğini uygulama hakkını ihlal etmesi nedeniyle,

13- 38. maddesinin, Yönetmelikle düzenlenmesi gereken kuralların belirlenmesini tebliğe bırakması nedeniyle,

14- Geçici 2. maddesinin 2, 4 ve 5. fıkralarının, ruhsatlandırılmış mevcut sağlık kuruluşlarına tanınan hakların özüne zarar vermesi ve böylece kazanılmış hakları ve kesinleşmiş hukuksal durumları, hukuka aykırı olarak kullanılamaz hale getirmesi nedeniyle,

15- Geçici 3. maddesinin,

- 1. fıkrasının (b) bendinin, "hasta hakları mevzuatı"nın uygulaması ile ilgili kurum ve kuralların özel sağlık kuruluşlarına nasıl uygulanacağını belirsiz olması,
- 1. fıkrasının (ç) bendinin, komplikasyon durumunda tıp merkezini sorumlu tutmanın ve 1. fıkranın (ç) bendinde belirtilen sürelerde uyum beklenmesinin haksız ve hukuka aykırı olması,
- 3. fıkrasının ise, eski yönetmeliğe uygun olarak açılmış ve ruhsat almış olan sağlık kuruluşlarının kazanılmış haklarının özüne dokunması, hukuk güvenliği ve idari istikrar ilkelerini ihlal etmesi nedenleriyle,

16- Geçici 4. maddesinin, özel hastaneler açısından var olan hakların korunmasına karşılık, güzellik merkezleri ile ayakta tedavi sunulan merkezler açısından tam tersi düzenlemelerin yapılması ve ayakta tedavi sunulan merkezlere 4 yıl dönüştürme süresi tanınmışken, güzellik merkezlerin 22 ay süre tanınmış olması ve "kazanılmış hak" ilkesini ihlal etmesi nedenleriyle,

yürütmenin durdurulması ve iptalini istemiştik.

YÜRÜTMESİ DURDURULAN VE/VEYA İPTAL EDİLEN MADDELER

İlk aşamada bir kısım maddenin yürütmesi durdurulmuştu. Nihai karar ve temyiz aşaması da tamamlandıktan sonra ortaya çıkan tablo şöyle;

Yönetmeliğin

4. maddenin 1. fıkrasının (ğ) bendi,

"sağlık kuruluşu"nun, "Tıp merkezi veya poliklinik statüsünde faaliyet göstermek üzere ruhsatlandırılarak ayakta teşhis ve tedavi yapılan özel sağlık kuruluşu," olarak tanımlandığı; muayenehanelere ise sağlık kuruluşu tanımı içinde yer verilmediği; öte yandan, Yönetmeliğin "Sağlık Kuruluşlarının Türleri ve Açabilecek Kişiler" başlıklı ikinci Bölümünün "Türleri" başlıklı 5. maddesinin 1. fıkrasında ise; "Bu Yönetmelik kapsamında bulunan sağlık kuruluşları tıp merkezi, poliklinik ve muayenehanelerdir." denilerek, muayenehanelere, sağlık kuruluşu türleri arasında yer verildiği, Yönetmeliğin 7. maddesinin 2. fıkrasında da, muayenehanenin

tanımlandığı; bu durumda, birbiriyle koşt düzenlenmeyen Yönetmelik hükümleri nedeniyle, uygulamada muayenehanelerin hukuki statüsü konusunda tereddütlere, yanlış anlaşılmalara ve mağduriyetlere sebep olabilecek bir duruma yol açıldığı; Yasaların ve tüzüklerin uygulamasını daha ayrıntılı ve tereddüte yol açmayacak biçimde göstermek üzere çıkartılan Yönetmelik metinlerinde bu şekilde çelişkili düzenlemelere yer verilmesinin, yönetmelikle düzenleme yapılmasının amacına ve hukuka aykırı olacağı, belirtilen nedenlerle dava konusu Yönetmeliğin 4. maddesinin 1. fıkrasının (ğ) bendindeki sağlık kuruluşu tanımında **hukuka uyarlık bulunmadığı**;

7. maddesinin 2. fıkrası;

söz konusu düzenlemede, muayenehanenin " ... bir tabip tarafından mesleğini serbest olarak icra etmek üzere açılan, cerrahi ve girişimsel tıbbi işlemlerin yapılmadığı işyeri" olarak tanımlandığı, ancak muayenehanede yapılamayacak cerrahi ve girişimsel tıbbi işlemlerin neleri içerdiğinin yönetmelikte açıkça belirlenmediği; öte yandan, dava konusu Yönetmeliğin 38. maddesinin 1/b bendinde de, sağlık kuruluşunda gerçekleştirilebilecek cerrahi müdahalelerin yönetmelikle belirlenmek yerine, davalı Bakanlıkça çıkartılacağı öngörülen Tebliğe bırakılarak dayanak alınan yasalara aykırı düzenleme yapıldığı; muayenehanede yapılamayacak işlemlerin idarece belirlenmesi hukuka uygun olmakla birlikte, bu belirlemenin, 1219 sayılı Yasa, 3359 sayılı Yasa ve 181 sayılı Kanun Hükmünde Kararname hükümleri uyarınca idareye tanınan yetki çerçevesinde ve yasada belirtildiği şekilde, yönetmelikle yapılması gerektiği; davalı Bakanlığın, anılan yasal düzenlemelerden kaynaklanan düzenleme yetkisini, yasalarda belirtildiği gibi yönetmelik çıkarmak suretiyle kullanması zorunlu olup; belirtilen konuları yönetmelik dışında alt bir düzenlemeye bırakamayacağı; Yönetmeliğin 7. maddesinin 2. fıkrasında "muayenehane" tanımlanıp, düzenlenirken, cerrahi ve girişimsel tıbbi işlemlerin yapılmadığı işyeri olarak nitelenmek suretiyle, muayenehanede yapılamayacak işlemlerin de ifade edildiği, dolayısıyla bir "yasaklama" da getirildiği, ancak, "cerrahi ve girişimsel tıbbi işlemlerin" neler olduğunun Yönetmelikte gösterilmemiş olmasının, uygulamada belirsizlik yarattığı gibi, bunun tebliğ veya genelge gibi daha alt düzenlemelere bırakılmasının da yasaların yönetmelikle düzenlemeyi öngördüğü emredici kuralına aykırı olması nedeniyle **hukuka aykırı bulunduğ**u;

18. maddenin 1. fıkrası ile Yönetmeliğin ekinde yer alan Ek-1/a'nın 1. bölüm 11. maddesi ile 2. bölüm 11. ve 12. maddeleri,

Yönetmeliğin çalışma belgesi başlıklı 18. maddesinin 1. fıkrasında, Müdürlükçe, nöbetçi tabip haricindeki tabipler ile tabip harici sağlık çalışanına tam zamanlı veya kısmi zamanlı çalışıp çalışmadıkları açıkça belirtilerek Ek - 4/a'da yer alan çalışma belgesi düzenleneceğinin belirtildiği; 6023 sayılı Türk Tabipleri Birliği Kanunu'nun 7. maddesinde, bir tabip odası sınırları içinde sanatını serbest olarak icra eden tabiplerin o il veya bölge tabip odasına üye olmak ve üyelik görevleri yerine getirmekle yükümlü olduğu hükmünün yer aldığı; Yönetmeliğin 18. maddesinin 1. fıkrasında sağlık kuruluşunda çalışacak olan tabip için çalışma belgesi verilirken tabip odasına kayıtlı olduğuna ilişkin belgenin aranmamasının, 6023 sayılı Yasa'nun yukarıda anılan 7. madde hükmüne aykırı olduğu, tabip odasına kayıt olma zorunluluğunun ve kayıt olunmaksızın mesleğin serbest olarak icra edilememesinin ihmal i sonucunu doğurabileceğinden düzenlemede yasaya uyarlık bulunmadığı; serbest olarak mesleğini ifa etmek isteyen tabipler yönünden tabip odasına kayıtlı olmanın yasal bir zorunluluk olduğu, aynı düzenlemeye Yönetmelikte de yer verilmesinin gerekmediği düşünülebilirse de, tabip odasına kayıt yolu ile Türk Tabipleri Birliğince tabiplerin deontolojiye uygun davranmaları, mesleki denetim ve

yaptırımların uygulanmasının sağlanması amaçlandığından, sağlık kuruluşunda çalışmak isteyen tabiplerden bu belgenin istenmemesi halinde tabip odasına üye olmaksızın çalışan tabiplerin Türk Tabipleri Birliğince saptanması ve denetimlerinin mümkün olmaması sonucunun ortaya çıkmasına neden olunabileceği; Yönetmeliğin ekinde yer alan, ruhsat için gereken belgelerin düzenlendiği Ek-1/a 1. bölüm 11. madde ile 2. bölüm 11. ve 12. maddelerinde de tabip odasına kayıt olduğuna ilişkin belgeye yer verilmemesinde yukarıda açıklanan nedenlerle **hukuka uyarlık görülmediği;**

23. maddesinin 5. fıkrası ile Ek-1/a'nın 1. bölümünün 9. Maddesi;

Yönetmeliğin 23. maddesinin 5. fıkrası; tıp merkezinde müdahale yapılan hastalarda, müdahaleye bağlı olarak gelişen komplikasyonlar ve/veya yoğun bakım hizmetine ihtiyaç olan durumlarda tıp merkezi tarafından, bu hizmetlerin alındığı bir hastaneyle gereken koordinasyonun sağlanarak hastanın transfer edilmesi ve tedavisinin sağlanması anayasa ile güvence altına alınan yaşam hakkının korunmasının bir gereği olduğundan bu yönde yapılan düzenlemede hukuka aykırılık görülmediği; dava konusu maddede yer alan "Söz konusu hastanın transferi ve transfer edildiği hastanelerdeki teşhis ve tedavisi ile ilgili ücretleri tıp merkezi tarafından karşılanır. Bu ücret hastadan talep edilemez." ifadesi yönünden; tıbbi müdahalelere bağlı olarak gelişen komplikasyon ve benzeri durumların her zaman kusurlu bir müdahaleye bağlı olmayacağı, ilgililerin kusurunun olmadığı durumlarda bu müdahalelerden kaynaklanan zararın tazmininden de sorumlu tutulmaması gerektiği, kusurlu bir tıbbi müdahale olmaksızın tıp merkezlerini hastaların sevk edildiği hastanelerde yapılan teşhis ve tedavi masraflarından sorumlu tutmak hakkaniyet ilkesi ile bağdaşmadığı; bu durumda, tıp merkezinde yapılan bir müdahaleye bağlı olarak gelişen komplikasyonlar ve/veya yoğun bakım hizmetine ihtiyaç olan durumlarda hastanın sevk edildiği ve tedavisinin yapıldığı hastanedeki teşhis ve tedavi ile ilgili ücretlerin tıp merkezi tarafından karşılanacağı ve bu ücretin hastadan talep edilemeyeceği yolundaki düzenlemede **hukuka uyarlık görülmediği;**

23. maddenin anılan kısmı hukuka aykırı bulunarak iptal edildiğinden **Ek-1/a' nın 1. bölümünün 9. maddesinin** de ona paralel olarak yeniden düzenlenmesi gerekeceği;

25. maddesinin 1. ve 2. fıkrası,

181 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin 43. maddesi ile 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu'nun 3. maddesi ve 9. maddesinin (c) bendi uyarınca, davalı Bakanlığın, çıkaracağı yönetmelikte, ayakta teşhis ve tedavi yapılan özel sağlık kuruluşlarının tabi olacakları usul ve esasları, bu kuruluşların niteliklerini belirlemekle görevli ve yetkili bulunduğu, ancak anılan yasal düzenlemelerden kaynaklanan düzenleme yetkisini, yasalarda belirtildiği gibi yönetmelik çıkarmak suretiyle kullanması zorunlu olup; belirtilen konuları yönetmelik dışında alt bir düzenlemeye bırakamayacağı, idarenin ancak belli bir konuyu düzenledikten sonra bu düzenlemenin uygulanmasıyla ilgili genelge, tebliğ gibi alt düzenlemeler yapmasının mümkün olduğu; dava konusu Yönetmeliğin, değişik maddelerinde de uollamada bulunulan 38. maddenin 1. fıkrasında; bazı konuların yönetmelikte düzenlenmek yerine davalı Bakanlıkça çıkarılacağı öngörülen tebliğe bırakıldığı, böylece dayanak alınan yasalara aykırı düzenleme yapıldığı; davalı Bakanlığın, anılan Yönetmelik maddesi kapsamında sayılan ana unsurları açıkça yönetmelikle düzenlemesinin, ayakta teşhis ve tedavi yapılan özel sağlık kuruluşlarının yeniden yapılandırılmasının gereği olduğu; Yönetmeliğin 25. maddesinin 1. fıkrası ve 2. fıkrasının, laboratuvar ve radyolojik tetkiklerin kapsamını tebliğe bırakması nedeniyle **hukuka aykırı bulunduğu;**

31. maddesinin 1.fıkrasının (j) bendi ve 38. maddesi;

Yönetmeliğin 31. maddesinin 1. fıkrasının u) bendinde; tıp merkezlerinde, 38. madde uyarınca yayımlanan tebliğde belirtilenler haricindeki cerrahi müdahalelerin yapılamayacağını belirleyen madde hükmünün de 38. maddede öngörülen tebliğe yollamada bulunduğundan **hukuka uygun bulunmadığı;**

Geçici 2. maddenin 2. fıkrası;

Yönetmeliğin dava konusu Geçici 2. Maddesi, bu yönetmelikten önce açılmış bulunan sağlık kuruluşlarının faaliyetlerine devamını ve belli bir süre içinde yönetmelikle getirilen yeni düzenlemelere uyumunu öngörüp, kazanılmış hakların korunmasını amaçlamasına rağmen, anılan sağlık kuruluşlarında yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren tabip sayısında meydana gelebilecek eksilmelerin giderilmesine olanak sağlamak yerine, yönetmeliğin hukuka aykırı bulunan 38. maddesine, henüz çıkmamış tebliğ hükmüne, yine henüz Bakanlıkça yapılmamış olan planlamaya yollamada bulunduğu; bu haliyle anılan Yönetmeliğin Geçici 2. maddesinin 2. fıkrasının, hukuka aykırı bulunan 38. maddeye yollamada bulunmasının yanı sıra daha önce ruhsat alıp, faaliyete geçmiş sağlık kuruluşlarında tabip sayılarındaki eksilmeleri gidermeye olanak tanımaması yönünden de **hukuka aykırı olduğu;**

İPTAL EDİLMİYEN MADDELER

6. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendi,

Yönetmeliğin 6-1 (a) bendinde, tıp merkezinde, klinik uzmanlık dallarında en az dört tabibin tam zamanlı çalışması gerektiği yolunda düzenleme yapıldığı; davacı tarafından, tıp merkezlerinde klinik uzmanlık dallarında tam zamanlı olarak çalıştırılacak en az dört tabibin uzmanlık alanlarının düzenlenmemesinin eksik ve hukuka aykırı olduğu ileri sürülmekte ise de; tıp merkezlerinin kuruluş amacı ve sağlık hizmetlerinin niteliği dikkate alınarak yapıldığı anlaşılan dava konusu düzenlemelerde **hukuka aykırılık görülmediği;**

9. maddesi;

Bakanlıkça sağlık hizmetlerinin, demografik yapı ve epidemiyolojik özellikler de göz önünde bulundurulmak suretiyle kaliteli, hakkaniyete uygun ve verimli şekilde sunulması, sağlık kurum ve kuruluşlarının hizmet kapasiteleri, sağlık insan gücü ile çağdaş tıbbi bilgi ve teknolojinin ülke düzeyinde dengeli dağılımının sağlanması, koruyucu sağlık ve acil sağlık hizmetleri gibi işbirliği halinde hizmet sunumunun gerekli olduğu alanlarda uygun kapasitenin oluşturulması, kaynak israfı ve atıl kapasiteye yol açılmaması amaçları doğrultusunda, faaliyetine ihtiyaç duyulan sağlık kurum ve kuruluşları ile bunlara ait sağlık insan gücü, tıbbi hizmet birimleri ve nitelikleri ile teknoloji yoğunluklu tıbbi cihaz dağılımı alanlarında kamu ve özel sektörü kapsayacak şekilde planlama yapılacağı; tıp merkezi açmak isteyenlerin, Bakanlıkça yapılan planlamaya uymak zorunda oldukları; ruhsatlandırılan tıp merkezlerine yeni tıbbi hizmet birimi, teknoloji yoğunluklu tıbbi cihaz ve sağlık çalışanı ilave edilmek istenildiğinde de planlamaya uyulmasının zorunlu olduğu düzenlemesine yer verildiği; sağlık kuruluşlarının ve sağlık insan gücünün ülke genelinde dengeli dağılımının sağlanması davalı idarece planlama yapılmasının yasal gerekliliği göz önüne alınarak dava konusu yönetmelik hükmüyle faaliyetine ihtiyaç duyulan sağlık kurum ve kuruluşlarıyla bunlara ait tıbbi hizmet birimleri, teknoloji yoğunluklu tıbbi cihaz dağılımı ve sağlık insan gücü alanlarında kamu ve özel sektörü kapsayacak şekilde nüfus yapısı ile kaza ve sağlıkla ilgili araştırma yapılarak ülke genelinde dağılımın belirlenmesi suretiyle sağlık hizmetlerinin dengeli sağlanmasının amaçlandığı anlaşıldığından, anılan madde hükmünde yer alan

düzenlemede kamu yararı, hizmet gerekleri ve dayandığı mevzuat hükümlerine **aykırılık görülmediği**

10. maddesi;

sağlık hizmeti verilen (tıp merkezi ve poliklinik) binalarının fiziki nitelikleri, tıbbi alt yapı ve donanımına ilişkin olarak imar mevzuatı da dikkate alınarak yapılan dava konusu düzenlemede **hukuka aykırılık bulunmadığı;**

Geçici 3. maddesi,

açılmış sağlık kuruluşlarının Yönetmeliğe uyumu için çeşitli süreler öngörüldüğü dikkate alındığında, hizmet gereği ve kamu yararına uygun olarak yapılan bu düzenlemelerde **hukuka aykırılık bulunmadığı,**

Geçici 4. maddesi;

Danıştay Onuncu Dairesinin 05/02/2008 günlü, E:2005/7831, K:2008/403 sayılı ve 07/11/2006 günlü, E:2004/13345. K:2006/6302 sayılı kararları üzerine, Güzellik ve Estetik Amaçlı Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelik hükümlerinin uygulanabilme olanağı kalmadığından dava konusu düzenlemenin yapıldığı; Danıştay Onuncu Dairesinin anılan kararlarıyla, Güzellik ve Estetik Amaçlı Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelik hükümlerinin büyük ölçüde iptal edilmesi ve kararlardaki iptal gerekçeleri dikkate alındığında, anılan Yönetmelik kapsamındaki güzellik merkezi ve güzellik salonlarının sağlık kuruluşu olma niteliğini kaybetmeleri, sertifikalı tabip ve güzellik uzmanlarınca yapılmakta olan bir çok uygulamanın artık yapılamayacak olması ve bu haliyle de Yönetmeliğin uygulanma olanağı kalmaması üzerine, dava konusu geçici madde ile yürürlükten kaldırılan Yönetmeliğe göre açılan merkezlerin ve ünitelerin uygunluk belgelerinin geçerlilik ve faaliyet süresinin 01/01/2010 tarihinde sona ereceği belirtilmek suretiyle, elde edilmiş olan izin ve belgeler kazanılmış hak kapsamında değerlendirilerek, yeni yönetmelik hükümlerine uyum sağlanması için yaklaşık iki yıllık bir geçiş süreci öngörüldüğü; yürürlükten kaldırılan Yönetmelikte sayılan tıbbi işlemlerin tamamının, sertifika veya buna benzer yetki belgesine dayanılarak unvanlarda, "estetik" veya bu anlama gelecek herhangi bir ibare kullanılmaksızın tıp mesleğini icra yetkisi sahasına göre tabip veya uzman tabiplerin tıbbi uygulaması şeklinde yürütüleceği öngörülerek, yargı kararlarının gerekçeleri ve mevzuat hükümleri uyarınca tabiplerce veya uzman tabiplerce yapılması öngörülen tıbbi işlem niteliğindeki uygulamaların, bu tabiplerce veya uzman tabiplerce ve yürürlükten kaldırılan yönetmelik uyarınca alınmış olan unvanlar kullanılmaksızın yapılacağı belirtilmiş, bu nedenle yargı kararıyla saptanmış hukuka aykırılığı ortadan kaldırmaya ve faaliyetlerin mevzuat hükümlerine uygun hale getirilmesine yönelik bu düzenlemelerde de hukuka aykırılık görülmediği; yine anılan maddede, sağlık kuruluşu statüsü sona eren ve işleteni tabip olan müstakil merkezlerin, güzellik salonuna veya ilgili mevzuat ile belirlenen şartlar ve standartlar sağlanarak muayenehane veya polikliniğe dönüştürülmesine olanak sağlandı; dolayısıyla işleteni tabip olan merkezlerin kazanılmış hakları dikkate alınarak, yeni yönetmelik hükümlerine uyum sağlamak suretiyle faaliyetlerini sürdürme imkanı tanındığı; işleteni tabip olmayan müstakil merkezlerin ise işletenin tercihine göre güzellik salonuna dönüştürülebileceğinin öngörüldüğü, bu nedenlerle Yönetmeliğin Geçici 4. maddesinde **hukuka aykırılık bulunmadığı**

**SONRASINDA DEĞİŞTİRİLDİĞİ İÇİN “KARAR VERİLMESİNE YER OLMADIĞI”
SONUCUNA ULAŞILAN MADELER**

5. maddesi;

Bu yönetmelik kapsamında olan sağlık kuruluşlarının tıp merkezi, poliklinik ve

muayenehaneler olduğunun düzenlendiği; 09/03/2000 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren ve dava konusu yönetmelik ile yürürlükten kaldırılan Ayakta Teşhis ve Tedavi Merkezleri Hakkındaki Yönetmeliğin 6. maddesinde, sağlık kuruluşu türleri arasında tıp merkezi, poliklinik ve muayenehaneler yanında ayrıca özel dal merkezleri ve teşhis merkezlerine de yer verildiği; tıp merkezlerinin aynı veya farklı dallarda çalışan en az dört uzman tabip ile faaliyet göstermesi öngörülmüş iken, özel dal merkezlerinin aynı dalda en az iki uzman tabip ile çalışan sağlık kuruluşu olarak düzenlendiği; ayrıca, yalnızca 3152 sayılı Yasa ile 992 sayılı Yasa çerçevesinde birden fazla ilgili uzman hekimlerce açılan ve özel donanımına sahip, özel mevzuatına göre faaliyet gösterip teşhis hizmeti sunan "teşhis merkezleri" tanımına da yer verildiği; ancak dava konusu edilen düzenleme ile tıp merkezi ve özel dal merkezi ayrımının ortadan kaldırılarak özel dal merkezlerinin tıp merkezlerinin şartlarını taşımaları yönünden Yönetmeliğin Geçici 2. maddesinin 2. fıkrası uyarınca dört yıl süre verildiği, dava konusu Yönetmelikten önce kurulan dal merkezlerine, Yönetmeliğe uyum için dört yıl süre verildiği de dikkate alındığında, davalı idarenin sağlık hizmetinin gereği olarak tıp merkezi ve özel dal merkezi ayrımını kaldırmasında hukuka aykırılık görülmediği; öte yandan, Yönetmeliğin dava konusu 5. maddesinin, 06/01/2011 günlü, 27807 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Yönetmelik ile yürürlükten kaldırıldığı; sağlık kuruluşu türlerinin yeniden düzenlendiği; 06/01/2011 tarihli değişiklik ile Yönetmeliğe eklenen 7/A maddesinde, 992 sayılı Yasa kapsamında tıbbi tahlil yapan "laboratuvar" ve 3153 sayılı Yasa kapsamında muayene, tanı veya tedavi hizmeti sunan "müessese" olarak tanımlanan sağlık kuruluşu türlerine yer verilmek suretiyle, yürürlükten kaldırılan Yönetmelik kapsamında faaliyet gösteren "teşhis merkezleri"nin faaliyetlerine olanak tanındığı; bu durumda, dava konusu Yönetmeliğin 5. maddesinin 06/01/2011 tarihinde yürürlükten kaldırılarak sağlık kuruluşu türleri yeniden düzenlendiğinden, 5. maddenin iptali istemi hakkında **karar verilmesine yer bulunmadığı,**

8. maddesinin 2. fıkrası,

21.03.2014 günlü, 28948 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Yönetmelikle değiştirilmiş ve davacının hukuka aykırılığını ileri sürdüğü, polikliniği açan hekimin sadece o poliklinikte mesleğini icra edebileceği ne ilişkin sınırlama kaldırılmıştır.

17. maddesinin 2. fıkrası,

dava açıldıktan sonra 06/01/2011 günlü, 27807 Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Yönetmelik ile tamamen değiştirilmiş ve bu maddede düzenlenen tabiplerin çalışma usulleri, Yönetmeliğin Ek 1. maddenin 2. fıkrasında yeniden düzenlenmiş, daha sonradan yayımlanan yönetmelik değişiklikleriyle de bu madde de çeşitli değişiklikler yapılmıştır.

Bu durumda, mevcut hukuki durum itibarıyla, dava konusu Yönetmeliğin 8. maddesinin 2. fıkrası ile 17. maddesinin 2. fıkrasının, davanın açıldığı tarihte yürürlükte bulunan ve bugün itibarıyla hukuki bir değeri olmayan haline ilişkin olarak yapılan değerlendirme sonucunda verilmiş bulunan Daire kararının temyizden incelenmesinde **hukuki yarar bulunmadığı,**

sonucuna ulaşıldı. "Bu maddeler bir süre uygulandılar, bu alanda Yönetmeliklerin değişme hızı da düşünülünce, yeni değişiklikler yapılmış olması gerekçesiyle maddelerin incelenmemesi haksızdır" itirazında bulunduk. Ancak sonuç alamadık.

SONUÇ

15 Şubat 2008 tarihinde yürürlüğe girdikten sonra, tam 15 kez değişikliğe uğrayan

Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelik, maddelerin önemli bölümü hukuka aykırı bulunduğu, kelimenin gerçek anlamıyla yamalı bohçaya döndüğü halde, yılda ortalama iki değişiklikle yeni hak ihlalleri yaratmayı sürdürüyor. TTB Hukuk Bürosu başta olmak üzere, Tabip Odaları Hukuk Büroları da, aynı kararlılıkla ihlalleri yargıya taşımaya devam ediyor.

30.09.2015
İstanbul Tabip Odası
Hukuk Bürosu

Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'nun 2013/150 E sayılı kararı için tıklayınız

İlgili yazılar için tıklayınız

<http://www.istabip.org.tr/index.php/hukuk/guncel-hukuk/3482-ayakta-tehis-ve-tedavi-yapilan-salk-kurulular-haknda-yoenetmelikte-muayenehanelerin-fiziki-koullarna-likin-duezenlemeler-aclan-davalar-mahkeme-kararlar-guencel-durum.html>

<http://www.istabip.org.tr/dosyalar/hukuk/hukuk21ekim.pdf>

<http://www.istabip.org.tr/dosyalar/hukuk/3agustayaktateshis.pdf>

<http://www.istabip.org.tr/index.php/hukuk/guncel-hukuk/197-15-ubata-dantaydan-bir-darbe-daha.html>

<http://www.istabip.org.tr/index.php/hukuk/guncel-hukuk/196-ozel-hekimlik-komisyoununun-goerue-ve-talebi-dorultusunda-hukuk-bueromuz-arafndan-aclan-davada-dantay-10-dairesi-yueruetmenin-durdurulmasna-karar-verdi.html>

<http://www.istabip.org.tr/icerik/2008ayaktatyd.pdf>

<http://www.istabip.org.tr/icerik/ayaktateshisdavaeskiyazi.pdf>